

ZIEMIA LUBELSKA

PISMO CODZIENNE.

Red. i Adm. ul. Kościuszki 8-8 Strypa, pocz. 50- Ad. tel. Ziemia-Lublin

CENA PRENUMERATY:

W Lublinie bez odosłania: miesięcz. 4.20, kwart. k. 12.50, półrocz. k. 25.00, rocz. k. 50.00; z odosłaniem: mies. 5.00, kwart. k. 15.00, półrocz. kor. 30.00, rocznie kor. 60.00.
Na prowincji: miesięcz. kor. 6.00, kwart. k. 18.—, półrocz. kor. 36.—, rocznie kor. 72.—
W okupacji niemieckiej: mies. kor. 6.50, kwart. k. 19.50, rocznie k. 78.—

CENA OGŁOSZEŃ:

Wiersz petytowy lub jego miejsce każdorazowe przed tekstem i kor. 50 hal., wśród tekstu 2 k. 50 h., za tekstem i k. 20 h. Nekrologi i kor. Na ostatniej stronie 90 hal. W drobnych za wyraz 16 hal. Korrespondencje do Rosji 16 hal. za wyraz. Załączniki za 100 na prow. 2 kor. 60 hal., w miejscu i k. 30 h.

W sprzedaży ulicznej „Ziemia Lubelska” poranna kosztuje 20 hal., popołudniowa 14 hal.

Administracja otwarta od 9-ej rano do 7-ej popołudniu.

REKOPISÓW NIE ZWRACA SIĘ.

DRUKARNIA ZIEMI LUBELSKIEJ

ulica Tadeusza Kościuszki № 8.

Zamówienia wykonują się
szybko i akuracja. :: :: ::

Wykonują wszelkie druki
po cenach przystępnych :: ::

Broszury — Dyplomy — Afisze — Programy — Ustawy — Blankiety
Kwintajusy — Sprawozdania — Tabele — Listy żalobne — Koperty
Zawiadomienia klubowe — Cykularze — Rachunki — Bilety wizy-
towe, oraz wszelkie druki dla instytucji państwowych,
społecznych i prywatnych.

Telegramy.

Zatarg rosyjsko-koalicyjny.

KOPENHAGA, 15.7. (tel. wł.) Moskiewskie pisma donoszą: postępowanie Anglii oznacza, że z tej strony zagraża rewolucyjnej Rosji uplanowana poważna napaść. Powszechnie panuje przekonanie, że znajdujemy się w przededniu rosyjsko-angielskiej wojny. Rząd sowietów przedsięwziął wszelkie środki, aby nie być zaskoczonym niespodziewaną napaścią.

„Nowy Wieczerni Czas,” którego wiadomości z poselstwa angielskiego posiadają notoryczną wartość, wspomina o pesymizmie, panującym w kołach dyplomacji petersburskiej, co niewątpliwie podnosi znaczenie obiegających pogłosek o zbliżającym się zerwaniu stosunków pomiędzy Rosją a entente’ą, lub tylko Anglią.

Premjer francuski o celach wojny.

GENEWA, 15.7 (tel. wł.). „Temps” donosi, że prezydent ministrów Clémenceau przy wniesieniu nowego kredytu wojennego w izbie wypowiedział o politycznym i wojskowym położeniu, oraz o wniosku lewicy, odnoszącym się do francuskich celów wojennych.

Koalicja nie chce niemieckiego terytorjum.

KOLONJA, 15.7 (tel. wł.). „Köln. Ztg.” pisze: Lloyd George w ostatnim przemówieniu do wojsk amerykańskich powiedział: „Nie żądamy ani piędzi niemieckiego terytorjum. Nie chcemy Niemiec z ich prawego dziedzictwa wypędzać.”

Z polityki niemieckiej.

BERLIN, 15.7 (tel. wł.) Hr. Hertling powrócił w dniu 12 b. m. do głównej kwatery. Sekretarz stanu, p. Hintze, tegoż dnia wieczorem wyjechał do Norwegii, aby się udać do Chrystjanji. Urzędowe doniesienie o nominacji p. Hin-

z na stanowisko sekretarza stanu do spraw zewnętrznych, nastąpiło w dniu 13 b. m. Nominacja ta obecnie nie ulega kwestji.

Aresztowanie przywódców socjalnych rewolucjonistów.

ZURYCH, 15.7 (tel. wł.). Według wiadomości, otrzymanych z Moskwy, przywódcy socjal-rewolucyjnej partji zostali aresztowani.

Wydarzenia w Petersburgu.

MOSKWA 15.7 (BK). Dzienniki donoszą: Powstanie socjalnych rewolucjonistów w Petersburgu zakończono. Niektóre budynki wskutek ognia artylerji zostały silnie uszkodzone.

Premjer angielski o pokoju.

LONDYN 15.7 (BK). Lloyd George podczas pewnego śniadania wygłosił mowę, w której między innymi powiedział: „Pokój nie może być nieszczęściem, lecz musi być istotnym pokojem. Gdybyśmy się zgodzili na coś mniejszego, pokój byłby oszustwem ludzkości.

Z ostatniej poczty.

Anglia przygotowuje ofensywę na Rosję.

„Daily Express” donosi: Dzienniki moskiewskie twierdzą, że Anglia najwidoczniej przygotowuje ofensywę na Rosję. W Petersburgu panuje panika. W kołach rządowych utrwała się przekonanie, że wojny Rosji z Anglią chyba nie da się uniknąć. Rząd poczynił też wszystkie przygotowania i zarządzenia wojenne. Cenzura militarna została przywrócona. Pod broń powołano na 6 miesięcy roczniki 1896 i 1897.

Kilkuset oficerów armji koalicyjnej z Archangielska aresztowano w Petersburgu.

Republika syberyjska nie uznała pokoju brzeskiego i organizuje armję przeciw Niemcom.

Nota rosyjska w sprawie wycofania wojska angielskiego w Murmanii.

Doniesienie Pet. Aj. Tel.: Komisarjat do spraw zagranicznych zwrócił się do przedstawiciela Wielkiej Brytanji w Moskwie z notą, żądającą niezwłocznego wycofania oddziału angielskiego, który wylądował w Murmanii. Nota ponawia równocześnie protest przeciwko przebywaniu angielskich okrętów wojennych na Murmanii.

Eofnięte ultimatum rosyjskie.

„Golos” petersburski donosi: Rząd sowietów chciał wystosować do koalicji ultimatum, domagające się, ażeby koalicja natychmiast wycofała swoje wojska z północnej Rosji. W ostatniej chwili bolszewicy wstrzymali ultimatum, gdyż mają nadzieję, że uniknie się jeszcze zatargu z koalicją.

Połączenie Ukrainy z monarchiczną Rosją.

Z Kijowa donoszą: Przyjazd do Kijowa Milukowa i innych działaczy z obozu kadetów ma na celu przygotowanie w stolicy Ukrainy zjazdu b. posłów do Dumy, którzy mają proklamować łączność Ukrainy z Rosją i wypracować podstawy do porozumienia się w tej sprawie z państwami centralnymi.

W kołach ukraińskich sądzą, że chodzi tu o przywrócenie rządów monarchicznych w całej Rosji w porozumieniu z państwami centralnymi.

Pochód kontrrewolucjonistów na Moskwę.

„Stampa” donosi: Aleksiejew i Kaledin idą na czele większych sił na Moskwę.

Jak zamordowano hr. Mirbacha.

Opowiadanie naocznego świadka.

Na podstawie opowiadania naocznego świadka „Berliner Lokalanzeiger” przynosi następujący opis zamordowania hr. Mirbacha.

Hr. Mirbach, tajny radca Riesleri i porucznik Mueller zasiedli razem z dwoma mordercami za stołem marmurowym. Po jednej stronie siedzieli członkowie poselstwa, po drugiej obaj Rosjanie.

Podczas rozmowy sprawcy zamachu rozpoczęli szukać w swoich aktach, tak jak gdyby szukali jakiegoś papieru. W ten sposób wytworzyli przerwy w rozmowie, i odwrócili uwagę dyplomatów niemieckich. Podczas gdy poseł i jego współpracownicy przypuszczali, że Rosjanie są zajęci swoimi aktami, ci ostatni wyciągnęli pod stołem rewolwery, poczem w kilka sekund byli już gotowi do czynu.

Rosjanie zerwali się z foteli z podniesionymi w górę rewolwerami i zaczęli strzelać. Jeden z nich wziął na cel hr. Mirbacha. Drugi strzelał kolejno, to do radcy legacyjnego Rezlera, to do porucznika Muellera.

O obronie wszyscy trzej panowie, którzy byli nieuzbrojeni, w pierwszej chwili nie mogli myśleć. Poseł zaraz po pierwszym strzale otrzymał ciężką ranę w tył głowy. Na odgłos strzałów z sąsiedniego pokoju wypadli ludzie, skutkiem tego mordercy zwrócili się do ucieczki. Zanim atoli wyskoczyli przez okno, każdy z nich rzucił granat ręczny. Tylko jeden z tych granatów eksplodował. Odłamek trafił hr. Mirbacha i przyprowadził go o natychmiastową śmierć. Tymczasem mordercy wyskoczyli przez okno i znikli.

Popierajmy

Macierz Szkolną.

Medale Bechmana.

Na pamiątkę oswobodzenia Lwowa 15 kor.

Na pamiątkę walk nad Strypą 10 kor

Na pamiątkę zdobycia Kowna 10 kor.

Do nabycia w Redakcji „Ziemi Lubelskiej”, 1036

Z szóstego posiedzenia Rady Stanu.

Sprawa ochrony lasów.

Z poprzednich interpelacji sekretarz K. odczytuje interpelację członka Rady Stanu, Antoniego Górskiego, do p. ministra rolnictwa w sprawie ochrony lasów w Królestwie Polskim. Interpelacja w streszczeniu opiewa:

Wojna obecna uczyniła w naszych lasach niezmiernie spustoszenia.

Ponieważ sytuacja jest nadzwyczaj groźna—podpisani, powołując się na fakty powyżej przytoczone, zapytują:

1) Czy p. ministrowi znane jest dokładnie bezustanne niszczenie lasów?

2) Czy rząd uczynił dotychczas jakieś kroki u władz okupacyjnych, aby temu niszczeniu lasów kres położyć i jakie skutki to przyniosło?

3) Czy rząd gotów jest natychmiast interwenjować u władz okupacyjnych, aby obecne niszczenie naszych lasów niezwłocznie ustało?

Odpowiedź p. ministra rolnictwa.

Na interpelację powyższą minister rolnictwa, p. Dzierżbicki, udzielił odpowiedzi m. i. opiewającej:

O systematycznym trzebieniu lasów władze polskie są dokładnie poinformowane. Dewastacja lasów wywołuje ciągły słuszny i jednogłosny protest w całym kraju.

Świadomy swoich obowiązków rząd czynił oddawna starania i czyni je obecnie w sprawie powstrzymania dewastacyjnego wyrębu lasów i ich rekwizycji. Rząd zwrócił się do władz okupacyjnych w kwietniu r. b. o wyjednanie u władz centralnych w Berlinie i Wiedniu odpowiednich zarządzeń, powstrzymujących dewastację lasów.

Szef zarządu cywilnego przy jen.-gub. warszawskim w odpowiedzi na powyższe wystąpienie ministerjum zakomunikował w piśmie z dn. 5 maja r. b.

„Zarząd mój stara się wedle sił o pogodzenie konieczności wojennych z pieczołowitym użytkowaniem lasów Polski. Lecz niestety, ze względów militarnych, jak dotychczas, nie mogło nastąpić ograniczenie cięcia lasów na obszarze okupowanym. Względem leśno-gospodarcze i społeczno-gospodarcze muszą ustąpić.”

Niezależnie od tego ministerjum rolnictwa i dóbr koronnych wystąpiło do władz okupacyjnych o przekazanie mu władzy wykonywania prawa ochrony lasów.

Rząd polski nie będzie ustawał w dalszych zabiegach o zaniechanie dewastacji, o zwolnienie od rekwizycji lasów prywatnych, oraz o przekazanie administracji lasów rządowych władzom polskim.

O zniesienie cenzury dla sprawozdań z Rady Stanu.

Wniosek nagły członka Rady Stanu, Wyrzykowskiego i towarzyszy w sprawie zwolnienia sprawozdań z posiedzeń Rady Stanu z pod cenzury władz okupacyjnych, opiewa między innymi:

„Sprawozdania z posiedzeń Rady Stanu, które zjawiają się w prasie, podlegają cenzurze władz okupacyjnych. Fakt ten ze względów zasadniczych jak i praktycznych jest dla nas nie do przyjęcia.

Pisma przynosić muszą sprawozdania kreślone i aprobowane przez cenzurę, kraj zaś i zagranica z tych z konieczności nieścisłych, więc fałszywych sprawozdań urabiać sobie będą musiały zdanie o naszych poglądach i pracach. Wolność słowa, wypowiedzianego na trybunie, jest podstawą zasadniczą jakiegokolwiek parlamentaryzmu.

Poddanie posiedzeń Rady Stanu pod cenzurę władz okupacyjnych uniemożliwia łączność informacyjną między Radą Stanu, a społeczeństwem.

Sprawę, tę ze względu na powagę Rady Stanu i owocność jej obrad, uważamy za nagłą i wnosimy:

Wysoka Rada Stanu zechce uchwalić:

Wzywa się rząd do podjęcia natychmiast jaknajenergiczniejszych kroków celem zwolnienia sprawozdań z Rady Stanu z pod cenzury okupacyjnej.”

P. Wyrzykowski popiera nagłość wniosku, który następnie Rada Stanu uchwala.

Sprawa dóbr donacyjnych.

Pierwszy zabiera głos wnioskodawca Fudakowski i wygłasza dłuższe przemówienie, mówiąc, między innymi.

Chodzi, mianowicie, o obszar państwowych dóbr koronnych rządowych, które po latach 1831 i 1863 rozdano osobom, zasłużonym wobec rządu rosyjskiego. Chodzi o przestrzeń dóbr, obejmujących obszar 640.000 mórg. Wszystkie donacje powstały drogą gwałtu, danego naszym prawom. Donacje przechodziły przez różne koleje, jednak w osobliwym stanie znalazły się teraz podczas wojny. Stosunki władz okupacyjnych w każdej okupacji w różny sposób się zaznaczały. Tu, w okupacji niemieckiej, donacje zasekwestrowano i przez władze administracyjne są administrowane. W okupacji austriackiej uznano je, jako własność prywatną, wobec której władze okupacyjne zgłosiły do pewnego stopnia swoje désinterement.

W wyniku takiej sytuacji stało się to, że majątki, w tymczasowej gospodarce pozostające, podległy i podlegają do dzisiejszego dnia dewastacji. Były instytucje o charakterze publicznym, które w imieniu dobra narodowego, w zrozumieniu, że tutaj tkwi ogromna suma majątku narodowego, podjęły się były przez okres lat ostatnich opieki nad majątkami majoracyjnymi. Instytucją taką był Związek ziemian w okupacji austriackiej. Naogół sytuacja przedstawia się w sposób wyrost rozpaczliwy. I sytuacja pogarsza się i przez to, że jesteśmy dziś w przededniu, a może i w dniu powrotu dotychczasowych, zakwestjonowanych w prawach swoich, donatarjuszy.

Jesteśmy w przededniu rozwiązania zagadnienia natury państwowej niesłychanie ważnego. Jeżeli chodzi o ufundowanie, mam nadzieję, w najbliższej przyszłości, na mocnych podstawach skarbowości naszej, jeżeli chodzi o mocne postanowienie zamierzeń naszych w dziedzinie polityki agrarnej, wtedy nie jest obojętne dla nas, jak przedstawia się sprawa naszego majątku narodowego. Przeciwnie, jest dla nas rzeczą konieczną, aby nie pominąć praw naszych i to jest względ, który skłonił nas do tego, abyśmy się zwrócili z wnioskiem, który wysoka Rada zechce uchwalić, z wnioskiem do rządu o powzięcie środków zaradczych, środków prawnych, któreby z jednej strony zabezpieczały całość, integralność i nienaruszalność interesów państwowych.”

Przemówienie p. ministra Dzierżbickiego.

Minister Dzierżbicki m. i. powiedział: Rząd zdaje sobie dokładnie sprawę ze znaczenia donacji i majątków donacyjnych, skutkiem tego przy wszystkich układach z władzami okupacyjnymi o przejęcie władzy, sprawa ta była wysuwana i stawiane było z naszej strony żądanie przekazania nam do naszej atrybucji sprawy tej, tak donosiej, jako zapasu dla przyszłej kolonizacji. Niestety jednak, wszelkie wysiłki nasze dotychczasowe w tym kierunku nie zostały uwieńczone pomyślnym skutkiem i aczkolwiek uzyskaliśmy pewne prawa obrotu ziemią, to jednak z wyłączeniem tych wypadków, gdzie chodzi o obco-krajowców, o poddanych rosyjskich, a więc właścicieli donacji. Widząc niebezpieczeństwo, jakie grozi z powodu powrotu donatarjuszy, sądzę, że należy

spiesznie rozpocząć środki zaradcze i dlatego, wobec odmowy przekazania nam tej dziedziny, przygotowaliśmy projekt, który pragniemy wnieść do Rady Stanu o nałożenie sekwestru, t. j. o zabezpieczenie do czasu zdecydowania ostatecznego tej sprawy, zarówno sprzedaży lasu, jak i wypuszczania w dzierżawę długoletnią i sprzedaży częściowej lub całkowitej. Wskutek tego uważamy za konieczne wnieść projekt, któryby jasno stawiał kwestję o nałożenie sekwestru. Projekt jest przygotowany i w najbliższym czasie będziemy go chcieli wnieść do Rady Stanu, pozwalam sobie jednak zwrócić Panom uwagę, że ta sprawa o tyle będzie mogła być wniesiona, o ile zdołamy uzyskać zgodę władz okupacyjnych. W każdym razie ze strony rządu podobny projekt będzie wniesiony i będzie ujawnione, że my tę sprawę, zgodnie z wolą społeczeństwa, załatwić pragniemy.

Rada Stanu uchwała wezwać Rząd polski:

1) do złożenia Radzie Stanu w jaknajszybszym czasie projektu prawa w przedmiocie regulacji sprawy donacji, zgodnej z interesami państwa polskiego;

2) do położenia natychmiastowego sekwestru sądowego na wszystkie donacje Królestwa Polskiego;

3) do wyjednania zgody co do punktu 2-go władz okupacyjnych bez względu na takie czy inne ich pretensje do tychże dóbr.

O zniesienie przepustek.

P. Ludwik Zieliński uzasadnia wniosek nagły w sprawie zniesienia przepustek na przejazd w okupacjach i między okupacjami tymi słowy.

Gdy okupant zajmuje jakiś kraj, wprowadza szereg ograniczeń, dotyczących przenoszenia się z miejsca na miejsce. Tego rodzaju przepisy są krępujące dla ludności, czy wychodzą na korzyść okupantom—dużo dałoby się powiedzieć. Do pewnego stopnia można było wyłumaczyć krępowanie ludności w pierwszym okresie okupacji przed 5 listopada 1916 r. Z chwilą jednak, kiedy państwa centralne zdecydowały się na akt 5 listopada, a jeszcze bardziej, gdy zawarły pokój z Rosją, ustały wszelkie przyczyny tych skrupowań, zarówno ze względu na bezpieczeństwo kraju, ze względu na wojnę, jak i ze względów prawno-państwowych. Jeden z okupantów zrozumiał to. W okupacji austriackiej przepustki wewnętrzne były skasowane po kilku miesiącach i wystarczały t. zw. karty legitymacyjne. Obowiązywały jeszcze przepustki z okupacji do okupacji dla nas, dla członków okupacji niemieckiej w przejeździe tam, ale i te przepustki skasowano w kwietniu 1917 r. Tymczasem w okupacji niemieckiej, dla powodów niezrozumiałych, istnieją one dalej.

Po szeregu przemówień marszałek poddaje pod głosowanie dwa wnioski: p. L. Zielińskiego i Pfeffera. W głosowaniu Rada przyjmuje wniosek p. Zielińskiego tej treści:

„Rada Stanu wzywa rząd do przedsięwzięcia odpowiednich kroków u władz niemieckiej okupacji o skasowanie krępujących przepustek zarówno wewnątrz okupacji, jak i przy przejeździe z jednej okupacji do drugiej z tym, żeby paszporty władz niemieckich i austriackich miały jednakową ważność na obie okupacje.”

W sprawie rekwizycji żywego inwentarza.

W dyskusji nad wnioskiem nagłym w sprawie rekwizycji żywego inwentarza pierwszy zabrał głos wnioskodawca p. J. Kosior:

Zabierając głos w sprawie rekwizycji, nie mogę pominąć krzywd i nadużyć, jakie wynikają dla drobnej własności, z powodu rozporządzeń władz okupacyjnych przy rekwizycjach.

Znając lud i jego psychologię, mam to przekonanie, że cierpi nad tem nie tylko strona materialna, lecz i polityczna, gdyż budzi się ogromne rozgoryczenie wśród najszerzych warstw nasze-

go społeczeństwa, t. j. ludu wiejskiego i uniemożliwia wszelką pracę, związaną z odbudową państwa polskiego. Doskonale zdaję sobie sprawę z tego ja i moi współziomkowie, że jest wojna, więc trzeba ponosić ciężary, ale do pewnego stopnia. Zdaniem naszym nad tem czuwać powinien nasz Rząd i mieć głos decydujący, zarówno w wysokości wyznaczania kontyngensu, jak i w sposobie jego podziału.

Prosiłbym Rząd, aby poczynił energiczne kroki w celu naprawienia rozpaczliwych stosunków, które ludność, a w pierwszym stopniu drobna własność rolna z powodu nadmiernych rekwizycji obecnie przeżywa.

P. M. Kinorski wystąpił z wnioskiem tej treści:

Rada Stanu uchwalić raczy: Wszelkie wnioski nagłe oraz petycje C. T. roln., dotyczące spraw rekwizycji, cen zboża, aprowizacji i dostarczania zbiorów przekazać komisji rolnej z warunkiem rozpatrzenia ich w ciągu tygodnia i przedstawienia odpowiedniego referatu, ujmującego całokształt sprawy.

Wniosek p. Kinorskiego Rada Stanu uchwala.

Z całej Polski.

Nowy naczelnik Milicji warsz. P. Mieczysław Szaciński został mianowany naczelnikiem Milicji miejskiej m. Warszawy.

Wstrzymanie eksmisji. Gubernator wojenny, bar. v. Luetzow, ogłosił we Włocławku: „Przymusowe usuwanie lokatorów z ich mieszkań, również na zasadzie wyroków sądowych, na razie nie jest dopuszczalne; lokatorów należy pozostawić w ich mieszkaniach. W wypadkach wyjątkowych należy uzyskać zezwolenie gubernatorstwa.

Ze świata.

Chcemy pokoju! Z Wiednia donoszą: W wielkiej hali ratusza i podwórzu ratusza odbyło się wielkie zgromadzenie kolejarzy. Podczas mowy posła Muellerera przyszło do wielkiej demonstracji. Wszyscy obecni zaczęli wołać: „Chcemy pokoju.” Zgromadzenie przyjęło rezolucję, w której oświadcza, że wszystko, co dotychczas rząd uczynił, jest niedostatecznym i że kolejarze zrzucają z siebie odpowiedzialność za ewentualne następstwa, jeżeli rząd nie udzieli wydajnej pomocy.

Ratunek Rosji w przywróceniu monarchii. Miliukow w liście do jednego ze swych przyjaciół pisze, że ratunek ojczyzny możliwym jest tylko przez przywrócenie monarchii. Miliukow wyjechał na Syberję i stanął tam na czele ruchu przeciwwolucyjnego wraz z w. ks. Michałem, gen. Kornilowem i Kaledinem, który wbrew wszelkim pogłoskom jeszcze żyje.

Nowe walki w Petersburgu. W Petersburgu socjalni rewolucjoniści z lewicy zajęli budynek korpusu pałków. Dopiero po większych walkach było możliwe odebranie im budynku. Użyto przytem karabinów maszynowych i dział.

1 lub 2 pokoje z kuchnią potrzebne zaraz

Zgłoszenia przyjmuje Administracja „Ziemi Lubelskiej” dla W. N.

Pracowniczka biurowa

potrzebna zaraz.

Zgłoszenia do biura technicznego ul. Kościuszki 5, pomiędzy godz. 7 i 9 wieczorem. 1047